

at den Forandring, som er tilfjgget med Endringsforslaget Nr. 10, bortfalder, imod at Marineministeriet paatager sig at brevvegle med Magistraten, hvorved der forhaabentlig i Aarets Løb vil kunne træffes en saadan Ordning, at de attraaede Beparelser indtræde, men at paalægge Marineministeriet det som Pligt, troer jeg ikke vil være gjørligt. Det vil have til Følge, at forsaavidt Magistraten ikke vil inblade sig derpaa, vil Marineministeriet, som det blev udtalt af et andet æret Medlem, ikke have Midler ihænde til at fortsætte Børnenes Skolegang, hvilket vilde være urigtigt med Hensyn til disse, ligesom Mandstabet derved ligefrem vilde stee Uret, da dette er berettiget til at vente og forbre en saadan Skolegang, overensstemmende med det Contractsforhold, som bestaaer mellem det og Regjeringen. I alt Fald har det været mig en Tilfredsstillelse at see, hvad jeg naturligtvis ogsaa ventede, at det med Hensyn til den tilfjggede Forandring ved Maaden, hvorpaa Mandstabet er stillet til Skolerne, ikke har været Hensigten at forringe de Fordele, som tilfjgde Mandstabet gennem disse, og det er et Villighedshensyn, som jeg antager, man heller ikke for Fremtiden vil see bort fra.

Ordføreren: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilfjgnet paa Værftet er der jo nu under den sidste Deel af Forhandlingen fremkommet et Mæglingsforslag, om jeg saa maa sige, som den høitærede Minister har udtalt sig om paa en gunstig Maade. Jeg maa tilstaae, at det ikke er mig muligt, da Forslaget ikke har foreligget Udvalget, at udtale noget Bestemt derom; det kan vel være, at det ved nærmere Prøvelse vil findes at være et brugbart Forslag til en Overenskomst, men som Sagen nu foreligger, troer jeg, at det Bedste vil være, at man stemmer for den Beparelse, som man jo er enig om, og naar da den høitærede Minister vil have den Godhed at stille sit Endringsforslag til 3die Behandling, er jeg vis paa, at det vil blive taget undet den velvilligste

Overveielse i Udvalget. — Hvad Sagen om Skolerne angaaer, er der af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (L. E. Larsen) gjort Indsigelse mod Rigtigheden af den Beretning om den factiske Tilstand, der er meddeelt i Udvalgets Betænkning; hvis der er en Urigtighed i denne Henseende, maa jeg gjøre en Undskyldning derfor. Saaledes som Sagen er meddeelt Udvalget, har den stillet sig saaledes for dets Medlemmer, at den var ført videre end til det Svår, der oprindeligt var givet, og at det af de hderligere Forhandling, der have fundet Sted, fremgik, at, naar Communen kun kunde faae den midlertidige Afbenyttelse af de Localer, hvorom der er Spørgsmaal, vilde der fra dennes Side Intet være iveien. Det er meget muligt, at det ærede Medlem har Ret i sin Paastand, det skal jeg paa ingen Maade modsig, da jeg ikke har Forhandlingerne ved Haanden for at kunne overbevise mig derom. I ethvert Tilfælde troer jeg, at der vil kunne opnaaes en Overenskomst, naar der fra begge Sider vises det rette Ønske om at bringe Sagen til Afgjørelse. Det er saaledes klart, at det er en uheldig Maade, hvorpaa Ministeriet er stillet ved at skulle vedligeholde saa store Etablissementer for et aarligt, stærkt aftagende Antal Børn; det skulde synes, at Communen maatte kunne overtage Skolerne i den Tilstand, hvori de ere, idet den derved i den Mellemtid, der forløber, indtil den kan sørge for Alle, vilde have Plads til andre Børn end dem, som nu gaae i Skolerne. Jeg troer, at det Hele navnlig efter den Maade, hvorpaa Communen har stillet sig til denne Sag, idet den har anerkjendt den Forpligtelse, der paahviler den, til at overtage disse Børns Underviisning, reducerer sig til et Pengepørgsmaal, og det et ikke meget betydeligt, som man let kunde arrangere saaledes, at begge Parter vandt derved. Naar Spørgsmaalet er stillet og kan stilles saaledes, skulde det synes, at der ikke var uoverstigelige Hindringer for at faae det afgjort, da der dog er et halvt Aars Tid dertil. Dette har været